

O B S A H

1. přednáška, Stuttgart, 1. ledna 192114

Dvě vánoční zvěstování: mágům a pastýřům. Mágové prožívali spirituální matematiku ve vesmíru jako dozvuk bytí před zrozením. Pastýři poznávali ve svém jasnozření tajemství Země. Mágové obdrželi zvěstování o Kristu z hvězdopravectví, pastýři ze zjevení Země. Metamorfóza dávné moudrosti mágů a pastýřů v současnou matematiku, v přírodovědecké pozorování a nutnost tyto oblasti poznání opět oživit v imaginačním zření.

2. přednáška, Stuttgart, 6. ledna 192130

Skutečný historický obraz a pochopení pro přítomnost vyplývá z duchovně-vědeckého bádání o znovuvtělování určitých skupin lidských duší v různých teritoriích: Duše, které přijaly křesťanství na jihu Evropy a v severní Africe a které se vtělily ve 20. století více ve Střední Evropě, duše, které žily jakožto Indiáni asi v době pronikání bělochů na americký kontinent a které se znovu vtělily v Evropě ve 20. století, duše, které přijaly přibližně křesťanství z jihu asi v době stěhování národů do Evropy a které se opět inkarnovaly ve 20. století v Asii, zvláště v Japonsku; duše, které žily v době mystéria Golgaty jako nekřesťanské v předoasijských kulturách a které hledaly své nejbližší vtělení ve 20. století v Americe.

3. přednáška, Stuttgart, 9. ledna 192143

Obtíž mnoha duší dnes se inkarnovat. Proměna duševního uzpůsobení ve středoevropském lidstvu. Tendence vyhladit středoevropskou duchovnost. Střední Evropa mezi tendencí k mystice světu cizí na Východě a k materialismu na Západě. Hegel, Goethe, Schiller jako připravovatelé synthesy mezi Východem a Západem.

4. přednáška, Stuttgart, 16. ledna 192160

Velké úkoly naší doby. Propast mezi vírou a věděním jak vůči bezduchým představám vědy, tak vůči dogmatům konfesí dnes již nechápaným. Nemožnost na prožívání dřívějších inkarnací. Nebezpečí zániku a duševní smrti. Nutnost produchovnit přírodní vědomí, tendence, které tomu odporují. Nepravdivost přítomnosti a nutné uplatnění vůle proti ní. Anthroposofie jakožto záležitost duchovních světů, o zesílení anthroposofického života.

5. přednáška, Dornach, 21. ledna 192176

Duchovní věda musí pronikat skutečný život. Pohled na preexistenci jako životní síla. Souvislost člověka s okolním světem: svět rostlin, vytváření uhlí. Odložená fyzická těla a Země. Budoucí proměna morálních idejí v přírodní zákonitost, duchovní poznání v sociální sílu. Materialismus a spiritualismus. Instinktivní zření a dnešní intelekt. Nutná proměna sociálněpůsobivých sil světlem imaginace. Nebezpečí v sociálním a ekonomickém myšlení vlivem současné povrchnosti.

6. přednáška, Dornach, 22. ledna 192189

To, čemu byli dřívější lidé dávnějších dob vyučováni na základě mystérií, přinášejí dnes děti do života ze svého poučování před zrozením a pedagogika musí působit tak, aby vyrůstající lidé mohli to, co si přinesli ze sebe vyvíjet. Do sociálních souvislostí se člověk předkřesťanských kultur nezrodil jen dědičností, nýbrž také působením duchovního světa před zrozením.

7. přednáška, Dornach, 23. ledna 1921103

Velké přelomy ve všech oblastech života v druhé polovině 19. století. Dokument z války, Zvláštního spolku. Trojčlennost a její souvislost s praktickým životem. Vývoj hospodářského života od národního hospodářství k hospodářství světovému. Bavlnářský průmysl. Osobní postřehy mladého Rudolfa Steinera do obchodování textilem. Útoky proti anthroposofii ve spisech protivníků. Ochrana Goetheana před ničivou vůlí protivníků.

- 8. přednáška, Dornach, 29. ledna 1921.....119**
 Souvislost člověka se zemí mezi narozením a smrtí, a hvězdným světem mezi smrtí a novým narozením. Duchovní bytosti působící za smyslovým zdáním. Ahriman a Lucifer. Hvězdné nebe jako zjevení luciferičnosti, půda Země jako zjevení bytostí ahrimanských. Nutnost nalézt mezi oběma rovnováhu. Následek mlžné mystiky: nemožnost zestárnout v nejbližší inkarnaci. Úsilí Ahrimanovo, zabránit budoucím inkarnacím. Dnešní rozhodná hodina lidstva, v níž musí být nalezeno vyrovnaní. Nutnost geosofie a kosmosofie.
- 9. přednáška, Dornach, 30. ledna 1921132**
 Usilování o rovnováhu mezi zblouděnými luciferskými a ahrimanskými. Ahrimanizace působením moderní vědeckosti. Moderní technika: mrtvola přírody. Luciferizace v sociálním životě. Úlohou duchovní vědy je přinést poznání o bytosti člověka v zevní vědě, jakož i kosmické citění sociálnímu životu. Vznik sociální nálady a oplodnění sociálního života poznáním světa. Obnova křesťanství.
- 10. přednáška, Dornach, 5. února 1921147**
 Rozprava o článku Hai Lunga, „Tři světy“ v časopise „Hochland“. Vztah Asiata k modernímu Evropanu. Dnešní Asiáté a také ještě dřívější Řekové poznávali božské bytosti jako inspirátory veškeré kultury. Podstata řecké epiky, dramatiky a lyriky. Dnešní Asiat žije ještě v dekadenci tohoto názoru a na základě toho posuzuje moderního Evropana jako člověka bez duše, a cítí se Evropanem nepochopen. Působení a cíle katolicismu. Rozprava o knize „Návrat kacíře“ od H. Ehrenberga.
- 11. přednáška, Dornach, 6. února 1921162**
 Dnešní život představ proniká do oblastí, které byly v dřívějších dobách udržovány za prahem poznání, protože vědomí sebe sama jim ještě nedozrálo. Zesílení vědomí sebe sama v novější

době. Nazírání na Práh pro moderní vědomí pomocí Anthroposofie. Katolicismus jako velký světový názor, ale kořenící v minulosti. Úkol vnášet duchovní vědění do moderního přírodovědeckého nazírání. Nebezpečí katolicismu a orientalismu. Nutnost zesíleného citu pro pravdu. Memoáry Paleogue-a. Odpůrci Anthroposofie, Frohnmayer, Heinzelmann.

12. přednáška, Dornach, 8. února 1921182

Od té doby, co Anthroposofie předstoupila před svět se stavbou Goetheana, není již možno pěstovat mystiku v malých sektářských kruzích. Je nutný cit pro zodpovědnost vůči Anthroposofii a úsudku světa. Svět vystupuje nepřátelsky proti silněji vystupující Anthroposofii. Je nutno nejen se obhajovat, nýbrž protivníky charakterizovat. Dessoir, článek v únorovém sešitě 1921 časopisu „Die Tat“ o Anthroposofii.

13. přednáška, Dornach, 27. února 1921205

Řekové prožívali období duše rozumu v mladické svěžesti, v římské době nastala již dekadence. My jsme přijali myšlení jako dědictví kultury duše rozumu do duše vědomé. Tím vznikl egoismus jako etapa vývoje ke svobodě. Anthroposofické poznání a úkoly lidstva v současnosti. Mystérium Golgaty bylo chápáno nejprve zbytky dávného jasnozření. Od r. 333 až do r. 869 (koncil v Konstantinopoli) se toto vědění stalo teologií, Adolf Harnack. Spoluprožívání zážitků ještě nevtělených duší během spánků; pozdější působení z dědičných kultur pozemského života ve bdění. Nutnost spirituálního poznání; úkol Anthroposofického hnutí.

14. přednáška, Dornach, 11. března 1921222

Zpráva o přednáškové cestě v Nizozemsku v únoru 1921. Univerzitní filosof Jürgen Bona Meyer. Škola moudrosti hraběte Hermanna Keyserlinga. Trojčlennost člověka. Volní život a jeho tělesná opora, život výměny látek a údů, jsou zaspávány, jsou

uloženy v klín Elohimů. Cíle luciferických a ahrimanských bytostí ve vývoji Země: Luciferické bytosti jsou opoždění Elohimové a působí do života hlavy a dávají člověku rozum, nechtěli by ho ale nechat sestoupit do úplného pozemského bytí. Chtěli by člověka připoutat k minulosti. Ahrimanští duchové jsou zpět zůstavší bytosti první hierarchie. Chtěli by člověka odloučit od minulosti a učinit ho v minerální říši výchozím článkem evoluce. Usilovat o rovnováhu mezi elementem luciferickým a ahrimanským v principu Kristově pomocí duchovní vědy.

15. přednáška, Dornach, 13. března 1921239

Začlenění duchovních bytostí do různých oblastí bytí. Vláda Jahveho ve třech horních říších přírodních: v tepelné, vzdušné a vodní. Jahvovi cizí element minerální jako základ intelektuální kultury v době po Kr. Snivé chápání mystéria Golgoty v prvních staletích. Šavel – Pavel. Pozdější působení dávného náboženství Jahveho. Působení Luciferovo do oblasti Jahveho, Ahrimano-vo do minerální, aby byl člověk odříznut od preexistence. Útoky proti duchovní vědě.

16. přednáška, Dornach 27. března 1921254

Protiklad mezi myšlenkou vánoční a velikonoční. Narození a Zmrtvýchvstání. Proměny myšlenky velikonoční během dějin: Triumf nad smrtí je myšlenka velikonoční v době časného křesťanství, kdy ještě žila moudrost Orientu. Na její místo vstoupil později, asi v době 8. ekumenického koncilu v Konstantinopoli (869), Kristus jako juristický světový soudce a Kristus jako Trpítel, jako výraz pro vstupování lidstva do materialismu. Rovněž tak nastoupila sentimentalita pro Ježíška na místo mystérijního zrození. Znovunalezení duchovního Krista v lidské duši, v lidské vůli jakožto úkol doby. Stanovení svátků velikonočních.

17. přednáška, Dornach 28. března 1921266

Kristus Ježíš a Apollonius z Tyany. Zevní podobnosti v jejich běhu života. Život, nauky, cesty Apolloniovy; jeho moudrost shromážděná na Zemi. Moudrost Krista Ježíše přinesena z mimozemských světů. Dříve vázání moudrosti na určité místo Země; dnes: Vycházení moudrosti v individuální vůli člověka. Impuls Zmrtvýchvstání duchovní vědy. Intence anthroposofického hnutí a jeho praktické zařízení. Současná doba žádá novou kulturu vůle.

18. přednáška, Dornach, 1. dubna 1921280

Význam vývoje lidstva v souvislosti s vývojem Země. Dnešní rozum je uvnitř, což je metamorfózou rozumu působícího dříve mimo člověka v přírodních zákonech. Dnešní přírodní věda se vznáší neindividuálně nad člověkem. Luciferští duchové čekají na rozumovou kulturu, která není uchopována srdcem. Ahrimanští duchové čekají na žádostivost, která vzniká, když vůle není utvářena individuálně až k čistému myšlení. Východ a Západ. Měsíc jako obraz toho, co by se mohlo stát ze Země. Osobně vytvářené myšlení a proměněné chtění individuálně v lásku činí člověka spoluvůrcem metamorfózy vývoje Země.

O záznamech přednášek292

Poznámky294